

ת"פ 25249/04 - אליהו יוסף טאובר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 25249-04-16 מדינת ישראל נ' טאובר
תיק חיזוני: 221732/2013

בפני כבוד השופט הדר רוזנברג שיינרט
מבקש אליהו יוסף טאובר ע"י ב"כ עו"ד שי לוי
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ענבל פרץ מleston תביעות
משיבה נתניה

החלטה

1. בפני בקשה לבטל כתוב אישום מחמת שייח' בהגשתו וזאת מן הטעם של הגנה מן הצדק. לחלוין, נטען כי יש לבטל את כתוב האישום מחמת ההגנה של "זוטי דברים".

2. כתוב האישום, אשר הוגש בתאריך 13.4.16, מייחס לנאים עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ג-1977. בהתאם לנטען בכתב האישום, בתאריך 22.5.13, על רקע יוכח שנתגלו בין הנאים לבין שרבב לשלים את הסכם שנדרש ממנו בעבר תיקון רכב, היכא הנאים את המתلون באגרופו בפניו וגרם לו לשברים באפו, לדימום ולאדומומיות באזרע העין. המתلون נזקק לטיפול רפואי.

טענות המבוקש-

3. לשיטת ההגנה, מדובר במקרה בו פרק הזמן שחלף מאז פתיחת החוקירה ועד להגשת כתוב האישום מצדיק ביטולו של כתוב האישום. צוין כי בתאריך 20.3.14 הוחלט לסתור את התקיק כנגד הנאים מחוסר עניין לציבור והודעה על כך נשלחה לנאים. בעקבות עיר שהוגש על החלטת הסגירה, חודשה החוקירה בשנת 2015, באופן שגרם לאובדן של חלקן הראיות הנוגעות לעניין ולקיים בגביית עדויות רלוונטיות. ההליך המתואר יקשה על הנאים להtagונן מפני האשמה המייחסת לו. עוד נטען, כי נסיבות העברות המתוארכות מהוות "זוטי דברים".

טענות המשיבה-

4. המשיבה מתנגדת לבקשתה. בתגובה לבקשתה טענה המאשימה כי המקירה שבណון אינו עומד ב מבחנים שנקבעו בפסקה ל"זוטי דברים", בעיקר שעה שמדובר בעבירות פשוטה, שעניינה תקיפת אדם מבוגר תוך גרים מרובים באפו. אין מדובר במעשה קל ערך והainteres הציבורי מחייב הוקעתו. באשר לשינויו שנגרם בהגשת כתוב האישום, נטען כי מדובר בשיקול רלוונטי לעניין העונש אך נוכח חומרת העבירה אין בו כדי להוביל לביטול כתוב האישום. עוד נטען, כי טענות מקדימות מן הסוג בו עוסקין צרכות הי' להיעtan בהזדמנויות הראשונה ולא בפתח ישיבת הוחחות.

דין והכרעה-

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או. verdicts.co.il

5. העבירה המוחסת לנאשם הנה מסוג פשע, ונעבירה לפי הנטען כלפי אדם מבוגר, תוך גרים חבלה חמורה, בדמות שברים באפו של המתלון ודימומיים. בהתאם לעובדות כתב האישום, כתוצאה מעשי הנאשם נזקק המתלון לטיפול רפואי. נסיבות אלו וודאי אין קלות ערך, יש אינטנס ציבורי ברור באכיפה ולפיכך אין כל בסיס לתחולת ההגנה שענינה "זוטי דברים".

6. במקורה דן, הוגש כתב האישום בחילופ' שלוש שנים מאז ביצוע העבירה וזאת בעקבות עיר שהוגש על החלטה הראשונית לסגור את התקיק.

בע"פ 4434 אבי יחזקאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.03.2011), נדון עניינו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של קשר קשור לביצוע פשע, גנבה בידי עובד ציבור (ריבוי עבירות) וקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות (ריבוי עבירות). נקבע כי כתב האישום באותו מקרה הוגש בשינוי ניכר, שנים רבות לאחר האירועים נשוא כתב האישום ומעט 5 שנים מאז סיום החקירה בתיק והעברת התקיק לידי הפרקליטות.

בימה"ש העליון אזכיר את ההלכה לפיה "יתכנו מקרים נדירים בהם השתהות של התביעה בהגשת כתב האישום בלתי סבירה באופן אשר יצדיק את ביטולו של כתב האישום וזאת בגין השתהות זו לא נובעת מסיבות מוצדקות (ראו את הדיון אך לאחרונה בפסק דין של השופט ע' ארבל בע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 37-33 (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 1.2.2010) (להלן: פרשת פלוני))" (סעיף 8 לפס"ד), ברם קבע כי זה אינו המקרה, בציינו את הדברים הבאים:

"ברור הוא שאין בפנינו מקרה המצדיק את ביטולו של כתב האישום, ולמעשה קבלה של טענת "הגנה מן הצדק" קטעה מהותית שיש בה כדי להשפיע על הרשותו של המערער. אולם לשינוי ממושך בהליך הפלילי, ובין היתר בהגשת כתב האישום, יש לתת משקל בשלב גזירת הדין, ודברים אלו נקבעו במשפטנו מוקדמת דנא (ראו ע' 1/52 דוטש נ' הייעץ המשפטי לממשלה ישראל, פ"ד ח, 456, 472 (1954)). יש להבחין בין מישור קביעת האחריות למשור גזירת העונש" (פרשת הורוביץ, פסקה 336). "בית משפט זה כבר פסק לא אחת, כי עניין דין כגון זה יש בו כדי להשפיע במידה ניכרת על העונש, המושת על הנאשם" (ע"פ 786/84 מדינת ישראל נ' הלוי, פ"ד לט(2), 714, 717 (1987). ראו גם ע"פ 3821/08 שלומוב נ' מדינת ישראל, פסקה 33 לפסק הדין (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 27.11.2008)). בית משפט זה קבע כי:

"שאלת נפרדת היא מהן התוצאות של شيء בהגשת כתב האישום. בנקודה זו מתמונה מרכיבת יותר. המעשה השיפוטיינו מבוסס על תפישה של "הכל או לא כלום". הוא מעשה מורכב ואיזון עדין בין שיקולים שונים, תוך "תפירתם" למידתו של המקרה. ... אני סבורה כי יש מקום לגישה גורפת הגורסת כי מקום שנפל شيء אצל התביעה יש לפטור הנאשם מעונש, או שיש לקבוע עמדת מקדמית גורפת לפיה אין להטיל עליו עונש של מאסר. בדומה אני סבורה גם כי יש מקום לנקודת מוצא הגורסת כי לשינוי שנפל אצל רשות התביעה לא צריכה להיות כל השפעה על העונש. شيء שנגרם בעטיון של רשות התביעה יכול להביא להקללה בעונש ... ההכרעה בשאלת המשקל המדוייק שיש ליתן לו תוכרע לאחר בחינת מכלול של שיקולים, וביניהם: משך השינוי וטעמי, חומרת העבירה וטיבה, הנזק שנגרם לקורבן העבירה, האם טרם הנאשם לשינוי בהתנהלותו ועוד. בשוקלו את סוגיות השינוי ותוצאותיה שומה על בית המשפט

לייתן משקל נכבד לנאשם ולפגיעה בו מעצם השהייה, אך עליו להביא בחשבון גם את הפגיעה באינטרס הציבורי ובקורבן העבירה" (פרשת פלוני, פסקה 44, הדגשה של - ס' ג").

7. אין להקל ראש בשהייה של 3 שנים בהגשת כתב האישום כנגד הנאשם. יחד עם זאת, מדובר בכתב אישום המיחס לנאשם עבירה של גרימת חבלה חמורה, אשר בוצעה, כאמור, מבלוי שהנאשם הותקף קודם לכן ע"י המתلون. הנזק הגופני שנגרם למתلون כתוצאה מהעבירה הוא מהותי וקיים אינטרס ציבורי ברור בהעמדה לדין של המבקש. נוכח חומרת העבירה בה עסקין והנזק שנגרם ממנו לכואורה, לא מצאתי כי הפגם שנוצר בעטיו של חלוף הזמן, מצדיק מעת פטור גורף מאחריות פלילית על דרך של ביטול כתב האישום. עוד עיר, כי חלק מן השהייה בהגשת כתב האישום נובע מהליך העורר שהתקיים במקרה זה, כאשר קיימת חשיבות, מבחינת ההלין הפלילי, לאפשרות בחינה מחדש של שוקול הדעת הטבעית.

마ליו מובן, כי ככל שבמהלך ניהול התקיק ולאחר שמיעת הראיות, יתגלו קשיים ספציפיים בניהול הגנת הנאשם, כתוצאה מהשייהו בהגשת כתב האישום, או ככל שימצאו כשלים בראיות התקיבעה כתוצאה מחלוף הזמן, יוכל בית המשפט לשקול בשנית את הדברים ולתת להם את הנפקות הרואה במסגרת הכרעת הדין.

8. סוף דבר, לא מצאתי כי במלול נסיבות העניין, מהוות המקשה Dunn אחד מאותם מקרים נדירים בהם השהייה בהגשת כתב האישום מצדיק את ביטולו של כתב האישום, להבדיל מהתחשבות בסוגיית השהייה לעניין העונש, ככל שיורשע הנאשם בדיון.

נוכח האמור, אני דוחה את הבקשה לbijtol כתב האישום.

המצוירות תעבור ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיון תשע"ח, 06 יוני 2018, בהעדר הצדדים.